

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ سپتمبر ۲۰۲۲

مقایسه دو خبر و دو عکس العمل!

یکشنبه - ۲۷ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: مخاطب یادداشت امروزی ام عمدتاً قشر معینی از جامعه است که درست و یا غلط روشنفکر، نویسنده، اهل قلم، مبارز و یا ... نام گرفته اند. امیدوارم رنجشی را که از قضاوتم برایشان دست می دهد به نیروی کار مبدل نمایند و از موضع قلم به دستان یک جامعه ثابت سازند که هنوز زنده اند و کندوکاو آنها در گورستان های تاریخ، ناشی از مرده بودن خودشان نیست. نخست دو خبر:

۱- از طریق رسانه ها مطلع شدیم که "گشت ارشاد" نام شست و شو شده "محتسب" و "امر به معروف" در ایران، یک دختر جوان ایرانی به نام "مهسا امینی" را در جریان بازداشت، به قتل رسانید؛
۲- طالب در جریان خانه پالی در مرکز ولایت هلمند یعنی لشکرگاه، ۴ زن را به قتل رسانیده و ۴ تن دیگر را شدیداً زخمی نمود.

عکس العمل ها:

۱- در محکومیت با جنایت "گشت ارشاد" علی رغم این که آن اداره ادعا دارد که گویا "مهسا" در اثر سکت قلبی در گذشته است، نه تنها در سراسر ایران از سقز کردستان گرفته تا تهران و بقیه شهر های آن کشور بدون در نظر داشت قومیت و محل سکونت "مهسا" همین حالا اعتراضات و تظاهرات قسماً خونباری ادامه دارد و در همسویی با آنها در سراسر جهان نیروهای مخالف "رژیم ولایت فقیه" به خیابانها برآمده زبان گویای خانواده "امینی" و "مهسای" در خون خفته شده اند، بلکه در اثر تحرکات داخلی در ایران رؤسای جهور و سران کشور های دوست و دشمن رژیم ولایت فقیه فرصت یافته، در موضوع ابراز نظر نموده اند و درجه فشار را چنان بالا برده اند که شخص جنایتکاری مانند "ابراهیم رئیسی" رئیس جمهور در رژیم ولایت فقیه، از عجز به خانواده "مهسا" تماس گرفته ضمن ابراز تسلیت تعهد سپرده است که دنبال قضیه را گرفته، خواهد گذاشت حق آن خانواده و مرگ "مهسا" بی جواب بماند.

مردم ایران به این حد از شورش و خیزش هم قناعت ننموده، خرد و بزرگ خواستار برچیده شدن بساط "گشت ارشاد" و انحلال آن اداره ضد مدنیت معاصر شده اند؛
۲- به ارتباط جنایت لجام گسیخته طالب با کشتن ۴ زن و زخمی نمودن چهار تن دیگر، به جز روزنامه ۸ صبح که خبر را آنهم بدون محکومیت عمل، نشر نموده؛ این شما و اینهم تمام نشرات دولتی و غیر دولتی و اینهم جمیع قلم به دستان ما در داخل و خارج از افغانستان، اگر مطلبی حتا به صورت کنایه و تلویحی در مورد یافتید، من را هم مطلع سازید.

هموطنان گرامی!

این که در ایران تحت حاکمیت رژیم ولایت فقیه برادر بزرگتر و یا دوگانگی نظام ملاسالار، در قبال کشته شدن یک خانم در جاده ها خون جاری می شود و توده های میلیونی آن کشور رژیم ولایت فقیه را با تمام ددمنشی ها و جنایاتش به نبرد فرا می خوانند و در این خونخواهی تمام مردم ایران اعم از کرد، ترک، بلوچ، عرب و فارس مشترکاً سهم می گیرند و بدون هراس از مرگ و گلوله های مرکبار حاکمیت در حد توانائی های خودشان، رژیم را به نبرد فرا می خوانند، دال بر زنده بودن، آگاه بودن و متعهد بودن آن مردم است که ضمن ابراز تسلیت به خانواده "امینی" و عرض تبریک به مردم به پا خاسته، می باید از آنها آموخت.

و اما این که ما در مقابل چنین جنایت آشکار و بیرحمانه ای سکوت می نمایم نه از رادیو های ما صدائی بلند می شود نه از سایت ها و تلویزیونها، چنان سکوتی بر جامعه مستولی می گردد توگویی اصلاً هیچ اتفاقی نیفتاده، اگر از جین و محافظه کاری رسانه ها به علت فشار و اختناق حاکم از جناب طالب بتوان چشم پوشی نمود، سکوت مرکبار و جبوانه اهل قلم، به اصطلاح سازمانها و نهاد های مبارزاتی از فندگیر و مدال گیر گرفته تا بقیه و جم غفیری که از بام تا شام چرندنامه های شان را از خزعبلات فاقد ارزش پر می نمایند، چه می توان نام نهاد؟ شرم همه باد!

مگر نه این است که در چنین شرایطی به جای درکنار خانواده های کشته شدگان هلمندی، پنجشیری، فاریابی، بادغیسی، هراتی، کابلی، پروانی، ننگر هاری و کنری و ... ایستادن و زنده بودن خود را در عمل و با صدای رسا اعلام داشتن، با مرده ها سروکله زدن، یکی ها را خوب گفتن و به "هفتم آسمان" رساندن و دیگری را در قعر جهنم و "اسفل السافلین" فروبردن، دال بر آن است که ما خود نیز زنده نیستیم و مرده های متحرکی هستیم که با تأسف قبر کاوی خود را در بین زنده ها ادامه می دهیم.

هموطنان گرامی!

هرکسی به هر قوم و مذهب و منطقه ای تعلق داشته باشد وقتی اینک در مقابل جنایات لجام گسیخته طالب و نظام ملاسالار سکوت می نماید و یا می خواهد با سفسطه بازی آن جنایات را تکذیب، کتمان و یا ماستمالی نماید، چه بخواهد و چه نخواهد، چه آگاهانه به چنین کاری دست یازد و چه نا آگاهانه، باید بپذیرد که در تاریخ خونبار کشور ما به مثابه حامی و مدافع طالب و یک خاین به کشور و خلق قهرمان آن ثبت خواهد شد.

طالب دیروز در هرات و فراه زیر نام خانه پالی، فرزندان مردم را دستگیر و خانه های آنها را ویران نمود، امروز در هلمند، ننگرهار و لغمان با کشتار زنها اتوریتة جنایتکارانه اش را تثبیت می نماید، فردا به همین سان در عقب درب خودت در کابل، مزار، پکتیا و بقیه شهرها خواهد آمد و صدای مخالف خواهران و دختران، مادران و همسران تان را با گلوله پاسخ خواهد داد. این را بدانید که سکوت در قبال جنایات طالب نه تنها بر ادامه و تشدید آن جنایات تمام خواهد شد، بلکه تمام آنهایی را که علیه طالب مبارزه نمی کنند و اولویت های دیگری برای خود گزیده اند، شرمنده تاریخ نیز خواهد ساخت.

بیانید از مرگ نهراسیم و با طالب رو در رو بایستیم. به گواهی تاریخ، آنهایی زنده می مانند و شایسته زنده ماندن اند، که بی هراس از مرگ مقابل دشمنان خونخوار میهن و مردم شان ایستاده اند. به جای سنگر گرفتن در عقب شهدای نامدار و گمنام، عمل آنها را سرمشق قرار دهیم و همان را انجام دهیم که اگر آنها زنده می بودند، انجام می دادند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!